

ՀԱՄՊՈՒՐԿ ԵՒ ՄԻԻՆԻՍ
ՄԻԱՑԵԱԼ
ԱՊՐԱՆԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒՆԻՔ ԸՆԴԴԵՄՆԵՐԻՆԻ
Դրամագլուխ ֆուսը **27.000.000**
Պահեստի դրամ 52.002.500
Տարեկան հասոցի՝ **70.339.912**
Ընկերությունը **ՓՈՒՍՏԱՐՁ ԵՐԱՇԵԱՒՈՐՈՒԹԵԱՄԲ** կ'ապահովադրեն միջանոցներ
« բնակություններ և ասոց մէջ գտնուած վաճառքներ և կարաւներ խիստ չափաւոր սակագիններով:
572 Լիազոր ներկայացուցիչ **Կ. Պոլոյ**
ԳԱՌԱՆԻՔ ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏՈՒՐ, Պոլիս, Պահէ—Գաբու, Անանիոսիական. 20 21 22

[illegible]

EMULSION SCOTT

ՍԳՕԹԻ ՕՇԱՐԱԿԸ

Վրոյն միջոցն է որով կարելի ըլլայ խմել ձկան իւղն
 և իրօքսօքիլիք: Իրիստ հարեւր և ձապակելու և
 մարտողութեան կ'օգնէ: Այլաբան բոլոր բժիշկները
 ՍԳՕԹԻ ՕՇԱՐԱԿԸ կը յանձնարարեն բուժելու համար

ՀիւրեանսԵՐ, խՈՅԸ (սրբանա),
 ԱՆԱՐԻԴՈՒԹԻՒՆԵՐ, ԵՒԻՐԱՄԵՐ,
 ՄԱՆԿԱՆՑ ՈՍԿԱՐԹԵՐՈՒԹԻՒՆԵՐ,
 ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՎԱՏՈՒԹՈՒԹԻՒՆԵՐ,
 ԹՈՐԻ ՏՎԱՐՈՒԹԻՒՆԵՐ, ՀԱՅՐ,
 ՀԱՐԲՈՒԹԵՐ, ՆԻՀԱՐՈՒԹԻՒՆԵՐ,
 և ՄԱՆԿԱՆՑ ՎՐԱՅ ՑԱՐԱԿԱՊՂ,
 ԲՈՂՈՐ ՀԻՄՆԴՈՒԹԻՒՆԵՐԸ:

Կը ձախուր բոլոր զնդագործներուն և զհրապաճանքներն
 քով:

Գործարանին նշանը

Պատճառով իմ Գոլին, ՀԱՄԵՐ ԵՒ ՀԱՐԼ

ՇՈՐԿԵՆԱԴԱՐՆԸ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
ՄԱՐՈՐԵԱՆ ԵՒ ԱՅԳԱՅԱՆ

Դ. ԲԱԳԵ ԵՒ ԸՆԿ.

ՍԱՀՄՈՒՄ ՇՈՐԿԵՆԱԴՐ

Նոյեմ. 22ին Ժօրիկ, Մարտիկան։

» 27ին Մինկերիկ, Սե. Շոյկն։

» 29ին Ասղոյ Տիբբէ, Անվերսէն։

ՄԵԿՆՈՒՄԵՐ

Նոյեմ. 22ին Ժօրիկ, Սամսոն, Տրապիզոն,
Պաթլուս, Նօյօրգիսը։

» 28ին Մինկերիկ, Մարտիկա։

Նոյեմ. վերջ Ասղոյ Տիբբէ, Անվերս։

Տուներ ուղղակի Քարիքի Լամար.

Առաքել Կարպի 245 Փրաւք. 2 Կարգի
175 Փրաւք. Տեղեկութեաց Լամար,
դիմել Գործադախին Թօփ Լաւե՛ Բարադին
վոյալ։ Բ. ԻՐՊՈՒՆ

COMP RUSSE

NAVIGATION A VAPEUR ET DE
COMMERCE

ՌՈՒՍԱԿԱՆ ՀՈՐԻԶՈՆԱՍՈՒԹՅՈՒՆ
ԵՒ ԱՌԻՏԻՏԿԱԿԱՆ ԱՆՆՆՈՐՈՒԹՅՈՒՆ

Եւրոպայում Երկնակազմի խնայելու

Դ. 2 14 Օտոման ժամը 4ին յետ միջոցեի
Դ. 3 15 Իսթան, Բեքե, Ադրբայժանցիկա ժամը
10ին միջոցեի առաջ Դաղդղալկեցի
կը Ադրբայժանցիկ, Բորս-Սաիտ, Եւ-
ֆա, Երեւան եւ Գիւրու:

Ե. 4 16 Օտոման ժամը 10ին միջոցեի առաջ
Ե. 4 16 Ինկյալու, Սիւսու, Սամսուն, Օռտու,
Կիրատուն, Տրապիզոն, Ալեք եւ Գա-
նուն ժամը 1ին յետ միջոցեի:

Ուր. 5 17 Օտոման ժին յետ միջոցեի- 55

[illegible][illegible][illegible]

դարձրվելի համոզեց թէ բնաւ չէր սխալ-
լաւծ։

Գիշերները թէն միշտ անըռուն կը
մնար, բայց առտուրէն սկսեալ ծանր
քնած մը կ'էլէնէր վրան եւ մտքով քանի
մը ժամ կը ճնէր զի՛նքը, յանկարծ ան-
հետանալով։

Օր մը երբ այդ յանկարծական դարձ-
նումներէն մէկը կ'ուռնեար, լսեց որ քովի
սրահին մէջ իր անուրէր ուռ տալիս։

Սրահին դուռը բաց էր ու Պէյրի կըը-
նար անմէջ բան իմանալ։

— Կը ճանաչեմ, կը հարցնէր՝ ձայն
մը՞, զոր Պէյրի խոյրէն ճանչցաւ։ Կալէ
աբարկոյ՞ ժանքին ետէջին ձայնն էր։

— Այո, կը ճանաչեմ, պատասխա-
նեց հիւստիսպասէ՛ ըրողը։ Այս մի՛նակին
մէջ ի՛նչու-նաթէ մը անդամ չի կրնար զի-
նքը արթնցնել։

— Ո՞նկող աղջկի՞ մահաւանդ որ շատ
սլ ւերուն դէմէ մը ուռի։

— Շատու։

— Կարելի է՝ ամոխիա այն Թակարի-
նեղէն մէկն է՝ զորս սատանան կը լարէ։
Տե՛ զուգը կը կարծէք թէ իրօք զարար-
ուած է։ . . .

— Այո՞ր, խնդիրներէն է։ . . . Երկու
բոլորէնցիկն ալ այս մասին իրեցի իմեալան
կարծիքը յայտնեցին մայրապետին։

— Սիւրը։

— Ի՛նչ ընենք, խեղճ աղջկի՛ն չի կրնար

Նուրբաբեր: Գիտե՞ք իր մայրն ալ խնջեա-
լացած էր:
—Այո՛ւ...
—Ժառանգական հիւանդութիւն մը:
Արեւը մինչեւ հիմա բազականէն աւելի
խնջեալութեան նշաններ ցոյց տուած է:
—Իրա՞նք կ'ըսէք:
—Այո՛ւ, ջէ՛ք զիտեք թէ ի՞նչ պարա-
գանեալու հետեւեալով հոս եր գտնուե՞լ:
—Ճարտութիւններ վարածն է:
—Ինչո՞վ պատահեց խնջեալութիւնը:
Եւ հիւանդութեան ժողով տեսաւ պատա-
մել ալքն պարագաները՝ որոնք Պէրնի
Սիմօն-ժոնիկն առաւելորդութեան պատառ-
եցած էին:
—Ասո՞ր խնջ՝ աղէկ է բազադանջն
սարման. սիրտ աղբիւր իրեն համար:
Հիւանդութեան ժողով տեսնեցաւ ահէկ
ու մտաւ այն արահճ՝ ուր զիտե՞ք ի՞ր
շանքն էր:
Աղիկը խոր բունի մը մէջ թաղուած
ըլլալ ճեպացող:
Եւ սակայն, այն խոսակցութիւնը զոր
տեսէ էր, մինչեւ այն ատեն զգացած ցա-
հաւորեալ ամենէն անտանելիին կ'ընթարկէր
զինքնը:
Սոսկալին հոն էր որ ինքզինքը անկա-
րող իր զգաւ յար մի՛ճակէն ճողորկելու:
Ստամոքս խրդիկները սպանալի, բայց
խելոյն բաւի թողոյց աղք մտադրութիւնը:
Յետոյ դուրս ինքնիւրն:

—Լաւ, ամուր բռնե՛ր ինքզինքնիւ
մանաւորդ պէտք եղածէն աւելի հօւ
լլանք։ Միշտ չափաւս ըլլալս բան մը
եմ կրնար ընէր։ Խոտարկու եմ ձախա
տարիւրի առէն, մինչեւ ըր քանդ մէկ
տարեկան ըլլան Երկար, չտու երկար ժա
մանակամըջ մըն է Թէնէ առ, ապա՛յն
սերունդ Աստուած պէ՛տք եղած պիտի
ըլլի տալ ինձի՛ համբերութիւն համար։

Այդ խորհրդածութեանց պահուեն յան
ժող միտքը ինչու եր երկամասորդ ա
շտալէն դէմքը, բայց այս անգամ մէկիկ
լանեց զայն։

Որոշում տուած էր ալ։

Պիտի տակար ամէն զգիւնաքննու ե
րեւի համբերքը մինչեւ իր չափաւս ըլ
լանու տարկը։

Ալ պէտք չունէր ազատել։

Յաղորդ օրն իսկ ըլաւ թէ՛ շատ լաւ
ըր քաղաք ինքզինքը ե թէ՛ իր փափաքը
լանել մասնակի կեանքի մէջ։

Քիչ մը հակում ունէր նկարչութեան։

Եկա արտաւան խնդրուր որ աշխատե՛ր
մէջ զանի աշխնանքուն հետ՝ որոնք տու
րեալ պատկերները ներկայի իր գաղափ
ր միանքին նուազ տարւէ կ'երեսային։

Չըրդգիմացան իր այդ փափաքին, ու
Յէրթի սիւսալ մասնակի կեանքը ապրիլ
ր մանաւոր իսկ ժեպովնի այդ փան
քին մէջ ամէնէն աւելի խիստ էր։

Պետք էր արտաւան իսկ երեսուն էւ
նէ։

—Նոյն իսկ արշալույսէն առաւ՝ —ու ներ
կայ դռնուի անկիւնային աղթքներ
մասնացութեան ե հոկոմներու, ամե
նախաբար լուսիկն ալ պահելու։

Չորսուցեմքն ալ շատ կարճ էին
մանաւոր տխուր։

Իհիկերման ատրին դասակարգե
րէն ժողովուած աշխնանքուն—որոնք փան
քին աշխատեմքունն էին— իր խաա
կէին իրարու հետ. այսչափ միայն։

Պէրթե անոնք մէջ չտուա հատ մը՝ ո
րուն հետ հանդիպալ կապուիլ։

Ճաշերին ալ շատ գոհացուցիչ բան
մը չէր։

Սիւսայն հակուակ այդ կենցաղին բո
վանդակ տնտեսներովեան, Պէրթե
չէր գտաճաքուր, մտադրած ըլլալով անկ
բանի տակա՛ր, մինչեւ իր չափահասութեան
տարիքը։

Դեց անու ետքը, հիւանդանոցի քաղթը
կ'ըլլեր մայր Սէն. Ստեփէր։

—Եթէ երբեք իրօք խեղճ է, գէթ
շատ լաւ իր ծածկի իր խնդրներունը։

—Քնացող Չորեքն իր փառակ, կ'ը
մէր մայրսպետն ալ իր կողմէն։

Պէրթի համար միակ մշտատիկ պարա
ւալ էր կար։

Ճը նալովներ մարդեղն ո'չ թէ միայն
էլիկերմէր չէր բերած իրեն, հասար նոյն
իսկ անգամ մօ չէր եկած զարգեք տե
հու։

Աւելի ետքը պիտի գիտանա՞ր թէ ինչո՞ւ մարգըքը այսպէս ցրտութեամբ կը վարորդի Պէրթիի Նկատմամբ։

Ինչե՞ք աղէկիկ վերջին ծայր վշտացած էր ատէն, բայց կը համբերէր։

Երբորընցսւա ինքերեմէ՛րնա, չտկարաւ նաւու համար։

Եւ այդ հաղորատ Վիճակը դարձա՛ց ցունձ կը պատճառէր զինքը չընկապատող Ներուռ։

Գրքերեռն պատուիրոտած էր իր խալտ հակողքովն մը ե՛նքարեռն զայն, բայց բովանդակ վառելին մէջ անոր չափ հսւս ե կարծեաւոր որեւէ աղէկն մը չկար։

Մայր Սէն՝ Սօսիկը աղաւա՛ որ նախ չէր ուզեր ինքզինութեան դարձնել բոլոր տարեք վրայ, ինչքա՛յս իր կարծիքը փոխե՛ց Պէրթը չափազանց բարեպաշտ տեսե՛նքով։

Սկսաւ սիրել զայն։

Ծափ իր անցա. այսպէ՛սով։

Յետոյ տարի մըն ալ Ն. այդ երկու տարեան տեսողութեան միջոցին Պէրթ հիմաւախ դեղեկցութեան տէր աղէկի մը դարձաւ։

Ինե՞ք իր պատիւ կը զգար թէ այդ գեղեցիկութիւնը ապահովաւ պիտի ըլլար որ նոր փորձանքներ դային զիտուն։

Ս. տառերեօթը տարեկան դարձած էր ու կնիար կին համարուի։